

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Szostak, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, E. Ruffer i K. Najmanová, pełnomocnicy), Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i A. Adam, pełnomocnicy), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk i C. Meyer-Seitz, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Boelaert i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności — Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 1286/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al Kaida i talibami (Dz.U. L 346, s. 42) — Wybór podstawy prawnej

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Parlament Europejski zostaje obciążony kosztami postępowania.
- 3) Republika Czeska, Republika Francuska, Królestwo Szwecji i Komisja Europejska ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — X przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-334/10) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i b), art. 11 część A ust. 1 lit. c) i art. 17 ust. 2 — Część dobra inwestycyjnego należącego do przedsiębiorstwa — Tymczasowe wykorzystanie dla celów prywatnych — Dokonanie trwałych przekształceń wskazanego dobra — Zapłacenie podatku VAT w związku z trwałym przekształceniem — Prawo do odliczenia)

(2012/C 295/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 6 ust. 2 akapit

pierwszy lit. a) i b), art. 11 część A ust. 1 lit. c) oraz art. 17 ust. 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Odliczenie naliczonego podatku — Podatnik, który tymczasowo i dla celów prywatnych korzystał z części dobra inwestycyjnego należącego do jego przedsiębiorstwa i który w tych celach dokonał trwałego przekształcenia tej części dobra inwestycyjnego — Prawo do odliczenia podatku VAT zapłaconego w związku z trwałymi przekształceniami

Sentencja

Wykładnia art. 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i b), art. 11 część A ust. 1 lit. c) oraz art. 17 ust. 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., należy dokonywać w ten sposób, że po pierwsze, podatnik, który tymczasowo korzysta dla celów prywatnych z części dobra inwestycyjnego należącego do jego przedsiębiorstwa, posiada, na podstawie tych przepisów, prawo do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej z tytułu wydatków poniesionych w celu dokonania trwałych przekształceń wskazanego dobra, nawet jeżeli przekształcenia te zostały wykonane w celu takiego przejściowego korzystania dla potrzeb prywatnych, a po drugie, owo prawo do odliczenia istnieje niezależnie od okoliczności, czy przy nabyciu dobra inwestycyjnego, które zostało poddane rzeczonym przekształceniom, względem podatnika został naliczony podatek od wartości dodanej i czy został on przez niego następnie odliczony.

(¹) Dz.U. C 246 z 11.9.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 lipca 2012 r. — (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Würzburg — Niemcy) — Doris Reichel-Albert przeciwko Deutsche Rentenversicherung Nordbayern

(Sprawa C-522/10) (¹)

(Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Rozporządzenie (WE) nr 987/2009 — Artykuł 44 ust. 2 — Badanie prawa do emerytury — Uwzględnienie okresów przeznaczonych na wychowywanie dzieci, ukończonych w innym państwie członkowskim — Zastosowanie — Artykuł 21 TFUE — Swoboda przemieszczenia się obywateli)

(2012/C 295/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Sozialgericht Würzburg